

eneste Forslag under Navn. Det var hans Arbejde i Fællesudvalget efter hans Udtalelser, fra dengang da vi gik til Fællesudvalg. Naar han imidlertid dog har, som han siger, ligesom i vort Hæruvalg, arbejdet for de andre Herrer for at sætte deres Forslag i Form — jeg havde nær sagt: Gud naade os for Form, saa vilde jeg sige, at hvis det var stuet for atter at forelægge det i Fællesudvalget til Overveielse og Drøftelse, skulde jeg ikke have sagt et eneste Ord til det ærede Medlem, kjendte Fællesudvalget drev saa lang Tid hen, uden at man fik at vide, om de tauste Herrer vilde arbejde i denne Sag eller ikke, hvad der ikke var meget kollegialt. Men det har det ærede Medlem ikke gjort; han har arbejdet paa Sagen uden for det Udvalg, af hvilket han var Medlem, for at bringe Sagen frem uden for dette Udvalg. Det er en Fremgangsmaade, som jeg i min politiske Praxis i 15 Aar endnu ikke har kjendt. Det ærede Medlem kan jo vel forstaa, hvad Indflydelse det har. Jeg skal nævne det simpelt og tydeligt med et Exempel. Det ærede Medlem vil jo forstaa, at dersom vi to atter sade i Fællesudvalg, maatte jeg tage Grindringen med fra de sidste Dage og sige: Dette ærede Medlem var taus i 10 Dage, han stillede intet Forslag, men saa kom han os uafvendende i Forening med Andre ad en anden Vej ind i Folkethinget med et Arbejde i den samme Sag, som greb forstyrrende ind i det Udvalgs Virksomhed, hvoraf han var Medlem. Det ærede Medlem vil ikke undre sig over, om jeg kommer til at antage, at, hvad der er stuet eengang, kan ske atter, og jeg soier til, at jeg forstaaer ikke ganske, at det kan være med nogen uheldt Glæde, at Hærens Officerer kunne gaa ind paa at leve under en Lov, der dog er bleven til, er bleven født paa en saa uregelmæssig Maade. Jeg antager, at denne Bending vil forstaaes. Jeg antager nemlig, at Tjelen for den Slags Sager formentlig maa være særlig skarpt udviklet hos Hærens Officerer. — Hvad nu den ærede Ordførers (Bojsens) Udtalelser angaar, sial jeg sige ham, at mit „før“ er de Herrer's Indstilling til 2den Behandling iaar, efter at de havde overveiet deres Sager i 6 Maaneder, og det er disse fædrelandsfindende Mænd, der nu staa op her og bebrejde os Mangel paa Fædrelandsfjerlighed og Nationalitetstjælelse gennem det ærede Medlem fra Bogen (Kl. Bernsen). Naar disse fædrelandsfindende Mænd, som i 6 Maaneder have siddet i Udvalget og overveiet denne vigtige Sag, som de nu fremsætte for os, og have havt Tid dertil, ved 2den Behandling fremsætte deres Standpunkt, maatte jeg antage, at det var deres rigtige Mening, saameget mere som enhver Forandring deri erklæres for en Vanhelligelse, og derfor har jeg med Tilid benyttet dette deres Standpunkt, som iøvrigt ved den ny Bending er falden i flere Stykker. Det forekommer mig, at disse to Udgangspunkter ere

fuldt ud berettigede fra min Side. Jeg indrømmer det ærede Medlem, at han kan sige, at Spærnet er en Slags første Linie, det levende Børn en Slags anden Linie, hvori tillige kan ligge Kystbatterier og deslige, og at i tredje Linie staa et Slags besættet Forsvar, forsaavidt det kan ligge paa Kysten og ude paa Søen, men disse almindelige Talemaader bevise Intet med Hensyn til Forslaget. De ærede Medlemmer stillede her et Forslag paa Benene vistnok til 7 Mill. Kr. for 4 Aar siden; da sagde han affurat det samme, som han sagde idag, han vilde forsvare sine 9 Mill. Kr. med denne Bestemmelse. Naar det ærede Medlem mener at have fundet 38 større og mindre Feil i mine Ændringer, saa forstærker jeg det ærede Medlem, at det Tal staaer ikke nær til; der er mange flere; thi jeg har med Tilid udeladt alle intetsigende Redaktionsændringer fra et Forslag, naar det kun gjaalder om ved det at fremstille Realiteten, men i Realiteten, i Hovedsagen indstaaer jeg for mine Ændringer, og Attesterne fra de Herrer, der interesserede Medlem for Anders Amt's 2den Valgkreds (M. P. Jensen) og hans Baabensfælde fra Stege (Bojsen) have ikke Noget paa sig, naar de ikke belægge det med Beviser. Jeg forsikrer det ærede Medlem om, at der er mange Feil i det, der er overmaade mange Feil i det, som skulle have været rettede til 3die Behandling, men at sætte Merial om til Enkelttal eller Eignende vilde her have været det mest taabelige Nitningsarbejde at paatage sig, som tænkes kunde.

Det glæder mig, at den ærede Ordfører har faaet Anledning til at fremsætte sine Bemærkninger angaaende nogle foreløbige Ændringer, som vi have tilladt os at stille i Fællesudvalg, thi det giver mig ogsaa Ret til at komme ind paa disse Spørgsmaal, saameget mere, som det har forstrækket afskillige ærede Medlemmer saaledes, navnlig det ærede Medlem for Viborg Amt's 4de Valgkreds, at de have troet at burde gaa langt længere bort. Den ærede Ordfører kan ikke lide 24 Batailloner; derimod har han tidligere været en stor Ven af 20. Jeg vil imidlertid bette det ærede Medlem, at 24 Batailloner à 1,000 — og vi kunne ligesaa godt have 1,000 som i andre Lande — giver tilligemed Livgardens 1,000 25,000 Mand Fodfolk, svarende til de Herrer's Elitevaaben 31 Batailloner, godt besatte med Officerer, à 800 Mand. Dette Forslag vil i Realiteten stemme med den nuværende Chef for Generalstabens Betænkning, som ligger for os paa Thingets Bord, men derhos har den det store Fortrin for de Herrer's, at den ved at tildele Rekrutterne hvert andet Aar til 12 Liniebatailloner, og saa et noget større Antal Rekruter, giver Officerer og andre Befalingsmænd noget Mere at bestille — og det er meget nyttigt for Livværelsen at have Noget at bestille — og det vilde give os en Tjenesteomgang, som var langt sundere for